

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Monika Marcinkowska

Protokolant – st. sekr.sąd. Beata Ludwinek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kielcach – bez udziału

w sprawie z oskarżenia subsydiarnego Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko Wojciechowi Lubawskiemu oraz Czesławowi Gruszeowskiemu

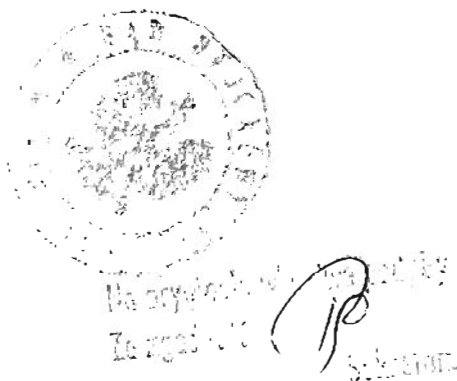
oskarżonym o przestępstwo z art. 231 § 1kk w zw. z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 kk

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk i art. 339 § 3 pkt 2 kpk i art. 632 pkt 2 kpk

postanawia:

1. umorzyć postępowanie;
2. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.
3. na podstawie art. 98 § 2 kpk z uwagi na zawłość sprawy odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia na czas do 7 dni.

UZASADNIENIE

Wojciech Lubawski oraz Czesław Gruszewski zostali oskarżeni o to, że: działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, w latach 2006-2010, znęcali się nad zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach w ten sposób, że przekraczając uprawnienia oraz nie dopełniając obowiązków stworzyli takie warunki prawne, ekonomiczne i organizacyjne dla działania schroniska, w których zamiast zapewniania bezdomnym zwierzętom opieki, służyło ono zarabianiu na sprzedaży Miastu Kielce i kilkudziesięciu innym gminom usług usuwania tych zwierząt, przez gromadzenie ich w nadmiernym zagęszczeniu i w niewłaściwych warunkach bytowania wraz z zaniechaniem właściwej opieki, co doprowadzało zwierzęta do cierpień, rozstroju zdrowia i śmierci, w szczególności o to, że:

Wojciech Lubawski upoważnił Czesława Gruszewskiego do podpisania w imieniu Prezydenta Miasta Kielce decyzji z dnia 03.12.2002 r., znak: GKI.I-7060/1/16/2002, zezwalającej Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Sp. z o. o., ul. Młoda 28, 25-619 Kielce na działalność regulowaną ustawą z 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj. prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, pomimo że Prezydent Miasta Kielce nie określił wcześniej warunków o jakich mowa w art. 7 ust 3 w zw. z ust. 5 tej ustawy, przez co zaniechał koniecznego unormowania działania Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o. o. w tym zakresie. Ponadto, w udzielonym zezwoleniu nie zawarł wymagań jakościowych opieki nad zwierzętami, wymaganych przepisem art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawą z 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, poprzestając na powtórzeniu wymagań rządowego nadzoru nad bezpieczeństwem sanitarnym (wówczas obowiązujące Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 05.11.2002 r. w sprawie szczegółowych warunków wymaganych przy prowadzeniu schroniska dla zwierząt),

Czesław Gruszewski podpisał w dniu 03.12.2002 r w/w zezwolenie dla PUK oraz na jego podstawie zawarł z PUK w dniu 15.01.2007 r., w imieniu Miasta Kielce, umowę cywilno- prawną, która była nieprawidłową formą powierzenia PUK realizacji zadania publicznego, w sposób nieuzasadniony ograniczającą nadzór Miasta Kielce nad realizacją jego zadań publicznych, przez co umożliwił znęcanie się nad zwierzętami w Schronisku dla bezdomnych zwierząt w Kielcach.

tj. w stosunku do obu oskarżonych o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 20.08.1997r. o ochronie zwierząt (w jej brzmieniu sprzed 01.01.2012r.) w zw. z art. 11§2 kk.

Oskarżyciel subsydiarny „Stowarzyszenie Obrony Zwierząt” w Jędrzejowie oparł oskarżenie w stosunku do Wojciecha Lubawskiego na fakcie upoważnienia przez niego w 2002 roku zastępcy Prezydenta Miasta Kielce Czesława Gruszeńskiego do podpisania decyzji dotyczącej zezwolenia Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Spółka z o.o. z siedzibą w Kielcach, na prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie miasta Kielce, w stosunku zaś do Czesława Gruszeńskiego na wydaniu w dniu 03.12.2002 roku decyzji zezwalającej Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Spółka z o.o. z siedzibą w Kielcach na prowadzenie wskazanej ww. działalności oraz zawarciu przez niego w dniu 15 stycznia 2007 roku umowy cywilno – prawnej, co skutkowało ograniczeniem nadzoru nad PUK w zakresie realizowanego zadania publicznego.

Powiązanie wyżej opisanych czynności dokonanych przez obu oskarżonych z przekroczeniem przez nich uprawnień i niedopełnieniem obowiązków, w taki sposób i czasie jakie wskazane zostały w subsydiarnym akcie oskarżenia, w zestawieniu z dołączonymi do aktu oskarżenia dowodami, nie wskazują w żaden sposób, że zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia zarzucanego im przestępstwa przez oskarżonych Wojciecha Lubawskiego oraz Czesława Gruszeńskiego.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Urzędu Miasta Kielce (k. 1103) Prezydent jest organem wykonawczym Miasta oraz wykonuje zadania starosty z zakresu administracji rządowej. Zgodnie z § 7 ww. aktu prawnego Prezydent kieruje Urzędem przy pomocy Zastępcy Prezydenta, Sekretarza i Skarbnika oraz nadzoruje pracę dyrektorów wydziałów, kierowników miejskich jednostek organizacyjnych oraz zespolonych służb, inspekcji i straży bezpośrednio lub za pośrednictwem swojego zastępcy, sekretarza czy skarbnika. Prezydent może upoważnić swojego zastępcę lub innych pracowników urzędu do wydawania w jego imieniu decyzji administracyjnych z zakresu administracji publicznej należących do jego właściwości (§ 8 Regulaminu). Dodatkowo stosownie do § 9 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta Kielce Zastępca Prezydenta, Sekretarz i Skarbnik działają w zakresie spraw wyznaczonych przez Prezydenta w odrębnych zarządzeniach. Wewnętrznyimi komórkami organizacyjnymi urzędu są wydziały i inne

komórki organizacyjne. Jedną z komórek organizacyjnych Urzędu jest Wydział Gospodarki Komunalnej, do którego zakresu działania należy m.in. prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami i zapewnienie im opieki (§ 26 ust. 2 A pkt 3 Regulaminu).

W świetle zgromadzonych dowodów niewątpliwe jest, iż w okresie objętym zarzutem, tj. od 2006 roku do 2010 roku funkcję Prezydenta Miasta Kielce pełnił Wojciech Lubawski. Czesław Gruszewski natomiast, we wskazanym wyżej okresie, pełnił funkcję zastępcy Prezydenta Miasta Kielce i z tego powodu sprawował nadzór nad Wydziałem Gospodarki Komunalnej. Od 2002 roku do 2006 roku Czesław Gruszewski był zatrudniony w Urzędzie Miasta Kielce na stanowisku Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej i Infrastruktury Technicznej. Wówczas to do jego kompetencji, jako dyrektora Wydziału, należały sprawy z zakresu gospodarki komunalnej i inwestycji, w tym zadanie własne gminy w zakresie zapewnienia opieki nad zwierzętami bezdomnymi z terenu gminy.

Miasto Kielce w wyniku przekształcenia Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych w Kielcach utworzyło na czas nieokreślony Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Spółka z o.o. w Kielcach – spółkę zarejestrowaną w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 20 grudnia 2001 roku pod numerem KRS 0000073861.

W dniu 03.12.2002 roku decyzją wydaną w sprawie znak: GK.II-7060/1/16/2002 udzielono z dniem 8.11.2002 roku Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Spółka z o.o. zezwolenia na prowadzenie działalności ochronnej nad bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na terenie miasta Kielce przy zachowaniu warunków szczegółowo określonych w zacytowanej powyżej decyzji. Decyzję tę wydał z upoważnienia Prezydenta Miasta Kielce jego zastępca Czesław Gruszewski (k. 336-338 akt 4 Ds. 522/12).

W dniu 15 stycznia 2007 roku pomiędzy zamawiającym Miastem Kielce, reprezentowanym przez Czesława Gruszewskiego – Zastępcę Prezydenta Miasta oraz Bogdana Opałkę - Dyrektora Wydziału Gospodarki Komunalnej a wykonawcą Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Spółka z o.o. w Kielcach reprezentowanym przez Krzysztofa Soleckiego – Prezesa Zarządu oraz Agatę Wojtasińską - Główną Księgową została zawarta, po przeprowadzeniu postępowania przetargowego w trybie przetargu nieograniczonego, umowa Nr WWU/8/GK/3/UM/120/2007, w której wykonawca zobowiązał się do wylapywania na terenie Miasta Kielce bezdomnych zwierząt i zapewnienia im opieki oraz realizacji zadań wynikających z programu

zapobiegającego bezdomności zwierząt przyjętego uchwałą Nr XV/270/2003 Rady Miejskiej w Kielcach z dnia 18 września 2003 roku w sprawie przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt. Do umowy dołączone zostały 4 załączniki, które określały zasady i warunki wyłapywania bezdomnych zwierząt (załącznik Nr 1), wymogi dotyczące wykonania usługi zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom (załącznik Nr 2), wykaz zadań wynikających z „Programu zapobiegającego bezdomności zwierząt” przewidzianych do wykonania (załącznik nr 3), Regulamin Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt (załącznik nr 4). W załącznikach tych wskazano m.in., że stosowane przez wykonawcę urządzenia i środki przy wyłapywaniu zwierząt nie mogą stwarzać zagrożenia dla ich życia i zdrowia ani zadawać im cierpienia, wykonawca ma zwierzętom zapewnić odpowiednie warunki bytowe (pomieszczenia lub boksy umożliwiające zwierzętom swobodne poruszanie się, legowisko oraz stały dostęp do wody pitnej, usuwanie na bieżąco nieczystości, zapewnienie wybiegów dla zwierząt) odpowiednie karmienie, a w razie takiej konieczności pomoc lekarsko – weterynaryjną. To ostatnie wymaganie dotyczyło m.in. kontroli stanu zdrowia, profilaktyki i leczenia, zwalczania pasożytów wewnętrznych i zewnętrznych oraz obowiązkowych szczepień czy izolowania zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę. Określono także wypadki w których możliwe będzie uśmiercanie zwierząt (załącznik Nr 4) - (k. 144-162 akt 4 Ds. 522/12).

Z przekroczeniem uprawnień mamy do czynienia wtedy, gdy funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność wykraczającą poza jego uprawnienia służbowe, jak również wtedy, gdy podejmuje czynność mieszczącą się wprawdzie w zakresie uprawnień funkcjonariusza, ale do podjęcia której nie było podstawy faktycznej lub prawnej. Niedopełnienie obowiązków, o którym mowa w art. 231 § 1 kk, polega na zaniechaniu ich wykonania albo na wykonaniu nienależytym, sprzecznym z istotą lub charakterem danego obowiązku. Źródłem obowiązku może być nie tylko przepis prawa, lecz także pragmatyka służbowa.

Powyższe w sposób bezspreczny wskazuje, że oskarżony Wojciech Lubawski, wykonując funkcję Prezydenta Miasta Kielce, upoważnił podlegającego mu zastępcę do wydania i podpisania określonej decyzji administracyjnej dotyczącej zezwolenia Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych w Kielcach spółka z o. o. na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt przez ten podmiot. Działanie

takie miało swoje umocowanie w art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 08.03.1990 roku o samorządzie gminnym (tj. z 2013 roku, poz. 594) i wydanym na jego podstawie Regulaminie Organizacyjnym Urzędu Miasta Kielce (k. 1103) i jako takie nie może być poczytywane jako przekroczenie uprawnień bądź niedopełnienie obowiązków przez będącego funkcjonariuszem publicznym Wojciecha Lubawskiego.

W ramach przysługujących mu uprawnień i na podstawie przepisów prawa - § 8 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta Kielce działał także, wydając decyzję z dnia 03.12.2002 roku w sprawie znak: GKI.I-7060/1/16/2003.12.2002 roku, oskarżony Czesław Gruszewski.

Podnieść należy, że przedmiotowa decyzja udzielająca Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Spółka z o.o. zezwolenia na prowadzenie działalności ochronnej nad bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt wydana przez Czesława Gruszewskiego z upoważnienia Prezydenta Miasta Kielce – Wojciecha Lubawskiego nie naruszała przepisów art. 7 ust. 3, art. 5 oraz 9 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zgodnie bowiem z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13.09.1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zezwolenie powinno określać m.in. obszar działalności objętej zezwoleniem, czyli wskazywać obszar na którym przedsiębiorca będzie prowadził działalność o której mowa w art. 7 ust. 1. Analiza treści przedmiotowej decyzji wskazuje w sposób jednoznaczny i nie pozostawiający wątpliwości, że Prezydent Miasta Kielce wskazał, iż przedsiębiorca będzie prowadził działalność ochronną nad bezdomnymi zwierzętami oraz schronisko dla bezdomnych zwierząt na terenie miasta Kielce.

Przedmiotowe zezwolenie zawiera także, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.09.1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wymagania w zakresie jakości usług objętych tym zezwoleniem. Zostały one sprecyzowane w pkt 2-10 zezwolenia, gdzie określono standard usług wykonywanych przed przedsiębiorcą, a polegających na prowadzeniu schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Decyzja Prezydenta Miasta Kielce z dnia 3 grudnia 2002 roku, znak: GKI.I7060/1/16/2002, na podstawie której Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Spółka z o.o. uzyskało zezwolenie na prowadzenie działalności ochronnej przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na

terenie miasta Kielce, była przedmiotem postępowania o stwierdzenie nieważności toczącego się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Kielcach. Decyzją z 6 czerwca 2012 roku w sprawie znak: SKO OŚ-60/1563/56/2012, ze wskazanych powyżej powodów, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach odmówiło stwierdzenia nieważności w/w decyzji. Dodatkowo wskazano w uzasadnieniu zapadłego orzeczenia, iż kwestionowana decyzja nie jest obarczona wadą nieważności z tego względu, iż nie wskazano w niej „odrębnych przepisów” o jakich mówił (do końca 2011r.) art. 3 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 13.09.1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W Kielcach zostały bowiem uchwalone przepisy odrębne normujące zasady ochrony przed bezdomnymi zwierzętami i w chwili wydania zaskarżonej decyzji istniała ku temu podstawa prawna (k. 1169-1171 akt 4 Ds. 522/12) .

Nie budzi wątpliwości, że dniu 15 stycznia 2007 roku pomiędzy zamawiającym Miastem Kielce, reprezentowanym m.in. przez Czesława Gruszeńskiego – Zastępcę Prezydenta Miasta a wykonawcą Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Spółka z o.o. w Kielcach, została zawarta, po przeprowadzeniu postępowania przetargowego w trybie przetargu nieograniczonego, umowa Nr WWU/8/GK/3/UM/120/2007, której przedmiotem była usługa wyłapywania na terenie Miasta Kielce bezdomnych zwierząt i zapewnienia im opieki oraz realizacji zadań wynikających z programu zapobiegającego bezdomności zwierząt przyjętego uchwałą Nr XV/270/2003 Rady Miejskiej w Kielcach z dnia 18 września 2003 roku w sprawie przyjęcia programu zapobiegającego bezdomności zwierząt. Umowa ta w sposób jasny i precyzyjny wskazywała jakie obowiązki zostały nałożone na wykonawcę i zobowiązywała go do prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt wyłapanych na terenie miasta Kielce. Co więcej z ramienia Urzędu Miasta Kielce Wydziału Kontroli i Audytu Wewnętrznego oraz Referatu Usług Komunalnych Wydziału Gospodarki Komunalnej, przeprowadzony był cały szereg kontroli (dowód: protokół z kontroli k. 201-207, zeznania świadków Mariusza Osińskiego k. 994-1001, Pawła Klicha k. 1009-1010, Andrzeja Grudzieckiego k. 1012-1013, Moniki Kwiecień k. 1014-1015, Jerzego Jędrzychowskiego k. 1162-1164, Sławomira Ciszowskiego k. 1165-1168 - wszystkie z akt sprawy 4 Ds. 522/12). Kontrole takie w okresie objętym zarzutem przeprowadzane były także przez Powiatowy Inspektorat Weterynaryjny w Kielcach (protokoły z kontroli k 42-43, 50- 52, 58- 59, 68-75, 85, 87-88, 90-92, 282, 382- 387, 579-580, 612-618, raporty z kontroli k. 30-40,46-47, 54- 57, 66-67, 77-78

wszystkie z akt sprawy 4 Ds. 522/12), jak też przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynaryjnego w Kielcach (k. 443- 445, 446-451 wszystkie z akt sprawy 4 Ds. 522/12). Działalność Prezydenta Miasta Kielce oraz Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Spółka z o.o. w zakresie przestrzegania prawa ochrony zwierząt w latach 2008-2010 (I półrocze) oceniona została pozytywnie przez Najwyższą Izbę Kontroli Delegatura w Kielcach (k. 248-258, 261-276, 259- 260, 276-279, 597-604, 593-596, zeznania świadka Jana Warszawskiego k. 425-429, Romana Wilka k. 435-437, wszystkie z akt sprawy 4 Ds. 522/12). W świetle powyższego nie znajduje uzasadnienia twierdzenie zawarte w subsydiarnym akcie oskarżenia, że poprzez zawarcie umowy cywilno - prawnej przez oskarżonego Czesława Gruszeńskiego z Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Spółka z o.o. w Kielcach doszło do ograniczenia nadzoru Miasta Kielce oraz innych organów nad realizacją zadań ww. podmiotu związanych z prowadzeniem schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Protokoły kontrolne sporządzone przez wskazane wyżej organy, choć wskazywały na pewne uchybienia w funkcjonowaniu schroniska, to jednak nie dawały podstaw do podejmowania radykalnych interwencji ze strony władz miasta, a tym samym przyjęcia, że może dochodzić w schronisku do aktów znęcania nad zwierzętami.

Inny obraz funkcjonowania schroniska dla bezdomnych zwierząt w Kielcach wyłania się natomiast z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, a to: Katarzyny Szmidt (k. 110-111), Agnieszki Lechowicz (k. 291-292, 311-314, 398-403), Joanny Świerczyńskiej (k. 316-318), Anity Nawrockiej (k. 319-320), Anny Cyndeckiej (k. 324-325), Ewy Bartosik (k. 404-408, 1216-1218v), Krystyny Sroczyńskiej (k. 432-434), Pawła Suskiego (k. 451-453), Anny Studzińskiej (k. 455-458), Kariny Anny Schwerzler (k. 463-464), Teresy Dukielskiej (k. 509-510), Anny Bielawskiej (k. 511), Kazimierzy Sornat (k. 512), Elżbiety Mazur (k. 1213v-1215), Michała Urban (k. 1215-1216), Tadeusza Wypych (k. 1218v-1219v wszystkie z akt sprawy 4 Ds. 522/12). Większość z relacji ww. świadków dotyczy ich obserwacji warunków życia zwierząt poczynionych w dniu 5 października 2010 roku, kiedy to w schronisku miała miejsce wizyta przedstawicieli organizacji pro zwierzęcych wspólnie z przedstawicielami parlamentu. W czasie tego spotkania stwierdzono w schronisku szereg nieprawidłowości, które to były niezgodne z ustawą o ochronie zwierząt, a w szczególności: obecność rodzącej suki wspólnie z innymi psami, podczas gdy

powinno być oddzielne pomieszczenie dla samców i samic z oseskami, obecność skrajnie wychudzonego psa, który padł w czasie oględzin, brak izolacji zwierząt z różnymi objawami chorobowymi. Powyższe relacje świadków wskazują, że w schronisku niewątpliwie miały miejsce przypadki złego traktowania zwierząt, które mogły wyczerpywać znamiona znęcania się nad zwierzętami. Dodatkowo z zeznań ww. świadków oraz opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii zwierząt Anny Łaskawiec (k. 525-544 akt sprawy 4 Ds. 522/12), a także akt sprawy IIK 1128/ 11 wynika, że przebywające w schronisku zwierzęta nie miały zapewnionych właściwych warunków bytowania poprzez niezapewnienie im niezbędnej dawki ruchu, opieki i pielęgnacji, nie miały również zapewnionego odpowiedniego rodzaju pożywienia.

Z tego względu należało przeprowadzić analizę zachowania oskarżonych Wojciecha Lubawskiego oraz Czesława Gruszeńskiego pod kątem popełnienia zarzucanego im subsydiarnym aktem oskarżenia przestępstwa z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 20.08.1997r. o ochronie zwierząt (w jej brzmieniu sprzed 01.01.2012r.).

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 21 stycznia 2005 roku o doświadczeniach na zwierzętach (DzU. 2005.33.289), a więc obowiązującym w czasie, w którym miało nastąpić popełnienie przestępstwa przez oskarżonych „Kto zabija, uśmierca zwierzę albo dokonuje uboju zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 lub art. 34 ust. 1-4 albo znęca się nad nim w sposób określony w art. 6 ust. 2 podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”.

Art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt stanowi, że przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, poprzez utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa, bądź w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji.

Przestępstwo znęcania się nad zwierzętami określone w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt może być popełnione tylko umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Użyte w definicji z art. 6 ust. 2 tej ustawy sformułowanie pozwala na jednoznaczne przyjęcie, iż za przestępstwo znęcania się

nad zwierzętami odpowiada nie tylko osoba, która osobiście zadaje ból lub cierpienie zwierzęciu, ale również ten, kto świadomie dopuszcza do zadawania przez inną osobę bólu lub cierpienia zwierzęciu. Znęcaniem się jest natomiast każde z wymienionych w art. 6 ust. 2 ustawy sposobów bezpośredniego postępowania w stosunku do zwierzęcia, które muszą być objęte zamiarem bezpośrednim sprawcy, zamiar odnosi się więc do samej czynności sprawczej, a nie do spowodowania cierpienia lub bólu. Dopuszczanie polega w praktyce na nie przeciwdziałaniu, czyli przyzwoleniu i jest świadome, gdy sprawca zdaje sobie sprawę z następstw swego zachowania się, czyli że inna osoba zachowa się w jakikolwiek sposób wskazany w ust. 2 art. 6, (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.11.2009 roku sygn. akt V KK 187/09 LEX nr 553896).

Za właściwe warunki bytowania rozumie się zapewnienie zwierzęciu możliwości egzystencji, zgodnie z potrzebami danego gatunku, rasy, płci i wieku. Powyższa definicja zawiera więc obiektywne kryteria do ustalenia czy warunki w jakich utrzymywane jest zwierzę są właściwe.

W niniejszej sprawie nie można stwierdzić, by oskarżony Wojciech Lubawski, upoważniając Czesława Gruszewskiego do podpisania w imieniu Prezydenta Miasta Kielce decyzji z dnia 03.12.2002 r., znak: GKI.I-7060/1/16/2002, zezwalającej Przedsiębiorstwu Usług Komunalnych Sp. z o. o., ul. Młoda 28, 25-619 Kielce na działalność regulowaną ustawą z 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tj. prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt działał w celu zadania zwierzętom cierpienia fizycznych lub psychicznych i to wiele lat później, bo w latach od 2006 do 2010, bądź też świadomie dopuszczał, że takie sytuacje, które wymienione zostały w art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy o ochronie zwierząt zaistnieją. Nie można również uznać, że Czesław Gruszewski podpisując w dniu 03.12.2002 r w/w zezwolenie dla PUK oraz zawierając na jego podstawie z Przedsiębiorstwem Usług Komunalnych Sp. z o. o., w dniu 15.01.2007 r., w imieniu Miasta Kielce, umowę cywilno - prawną działał w celu umożliwienia znęcania się na zwierzętami w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Kielcach. Trudno bowiem zasadnie przyjąć, że tworząc warunki prawne, ekonomiczne i organizacyjne dla działania schroniska kierował się on tym, by wyrządzić krzywdę czy też zadać cierpienie zwierzętom przebywającym w tym schronisku, czy też miał świadomość tego, że inne osoby takie cierpienie bądź ból będą zwierzętom wyrządzać poprzez utrzymywanie ich w

niewłaściwych warunkach bytowania, w tym poprzez utrzymywanie ich w stanie rażącego zaniedbania lub niechlujstwa. Analiza treści wydanej decyzji z dnia 03.12.2002 oraz zawartej w dniu 15.01.2007r. umowy, które w sposób precyzyjny regulowały obowiązki podmiotu prowadzącego schronisko, wskazuje, że obaj oskarżeni, wykonując swoje obowiązki wynikające z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, kierowali się dobrem zwierząt i zapewnieniem im jak najlepszych warunków bytowania w schronisku, nie zaś zamiarem doprowadzenia ich do cierpień, rozstroju zdrowia i śmierci. To przecież nie oskarżeni Wojciech Lubawski oraz Czesław Gruszewski zawierali umowy z ościennymi gminami dotyczące przyjmowania do schroniska zwierząt pochodzących z terenu tychże gmin, a władze Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Sp. z o. o., w sytuacji, gdy pojemność schroniska ledwo starczała na zabezpieczenie potrzeb miasta Kielce w zakresie zwalczania bezdomności zwierząt. W sprawie brak jest dowodów na to, że oskarżeni Wojciech Lubawski i Czesław Gruszewski mieli świadomości tego, że w schronisku w latach 2006 - 2010 dochodziło do znęcania nad zwierzętami ani dowodów tego, iż świadomie dopuszczali oni do zadawania przez inne osoby bólu lub cierpienia zwierzętom oraz że zwierzęta były tam utrzymywane w stanie rażącego zaniedbania.

Oczywisty brak faktycznych podstaw oskarżenia (art. 339 § 3 pkt 2 kpk) zachodzi wówczas, gdy wskazane przez oskarżyciela okoliczności i dołączone do aktu oskarżenia dowody w sposób niebudzący żadnych wątpliwości, co wręcz „rzuca się w oczy”, wskazują na to, że nie zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa przez osobę wskazaną w akcie oskarżenia (SA w Warszawie II AKz 16/10, Apel.-W-wa 2010, z. 2, poz. K-10; SA w Katowicach II AKz 743/08, Prok. i Pr. 2009, nr 9, poz. 49). Przedstawione na poparcie oskarżenia dowody zgromadzone w aktach sprawy 4 Ds. 522/12 Prokuratury Rejonowej Kielce Wschód w Kielcach, w aktach sprawy IIK 1128/11 Sądu Rejonowego w Kielcach, w aktach sprawy IIK 98/13 Sądu Rejonowego w Kielcach, w aktach sprawy IIKp 94/13 Sądu Rejonowego w Kielcach, w aktach sprawy IIK 748/12 Sądu Rejonowego w Kielcach oraz okoliczności przedstawionych przez oskarżyciela subsydiarnego w żaden sposób nie uprawdopodobniają stawianego oskarżonym Wojciecha Lubawskiego i Czesława Gruszewskiego zarzutu popełnienia przez nich przestępstwa z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 35 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 20.08.1997r. o ochronie zwierząt (w jej brzmieniu sprzed 01.01.2012r.) w zw. z art. 11§2 kk..

Korzystając zatem z podstawy prawnej przewidzianej w art. 17 § 1 pkt 1 kpk i art. 339 § 3 pkt 2 kpk, mając także wzgląd na zasadę ekonomii procesowej, Sąd z uwagi na oczywisty brak faktycznych podstaw oskarżenia umorzył postępowanie, obciążając kosztami procesu Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na oryginale
Za zgodność

2